
UDC 657: 005.336.1
JEL classification: M41, G32
DOI: 10.35774/visnyk2026.01.179

Accounting and Analytical Support for Ensuring Enterprise Economic Security

Vitalii Plekan¹

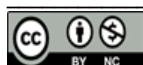
Abstract. *The article examines accounting and analytical support as a key instrument for managing enterprise economic security under conditions of increasing economic turbulence caused by military actions, instability of market conditions, disruptions of logistics chains, and the growth of financial and operational risks. It is substantiated that under such circumstances the effectiveness of the economic security system directly depends on the quality, completeness, and analytical depth of information generated within the accounting and analytical system of the enterprise. The purpose of the article is to substantiate theoretical and methodological provisions and to develop practical recommendations for improving accounting and analytical support for enterprise economic security management with a focus on asset preservation and loss minimization. In the course of the study, methods of generalization and systematization of scientific approaches, structural and functional analysis were applied. As a result of the study, a generalized system of enterprise economic security indicators by key functional components was formed, and a reduced unified model of indicators adapted for practical application by enterprises of various industries and scales of activity was proposed. The variability of the economic security model depending on industry specificity, enterprise size, financial condition, level of digitalization, and strategic development goals is substantiated. An approach to calculating an integral economic security index is proposed, which allows for a comprehensive assessment of the level of enterprise protection. It is proved that accounting and analytical support serves as the information basis for risk monitoring, preventive managerial decision-making, and the implementation of measures aimed at asset preservation. Prospects for further research are related to the deepening of digitalization methods of accounting and analytical processes and the development of industry-oriented models of enterprise economic security.*

Keywords: *economic security of the enterprise; accounting and analytical support; system of indicators; integral index; risk management; asset preservation; financial stability; digitization of accounting.*

Received: 23 January 2026 | **Revised:** 24 January 2026 | **Accepted:** 12 February 2026 | **Published:** 28 February 2026.

Suggested Citation:

Plekan, V. I. (2026). Accounting and Analytical Support for Ensuring Enterprise Economic Security. *Herald of Economics*, 1, 179-188. DOI: 10.35774/visnyk2026.01.179.

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.

© 2026 The Author(s).

¹Vitalii Plekan, West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine.

ORCID ID 0009-0005-3431-802X

E-mail: vitalii.plekan@gmail.com

Обліково-аналічне забезпечення економічної безпеки підприємства**Віталій Плекан¹**¹*Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна*

Анотація. У статті досліджено обліково-аналічне забезпечення як ключовий інструмент управління економічною безпекою підприємства в умовах посилення економічної турбулентності, зумовленої воєнними діями, нестабільністю ринкової кон'юнктури, порушенням логістичних ланцюгів та зростанням фінансових і операційних ризиків. Обґрунтовано, що за таких умов ефективність системи економічної безпеки безпосередньо залежить від якості, повноти та аналітичної глибини інформації, сформованої в межах обліково-аналітичної системи підприємства. Обґрунтування теоретико-методичних положень та розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою підприємства з орієнтацією на збереження активів і мінімізацію втрат. Застосовано методи узагальнення у процесі формування уніфікованої структури індикаторів, методи систематизації наукових підходів для узагальнення концепції економічної безпеки підприємства, метод моделювання для відображення впливу економічної безпеки на збереження активів різних підприємств. Сформовано узагальнену систему індикаторів економічної безпеки підприємства за основними функціональними складовими та запропоновано скорочену уніфіковану модель індикаторів, адаптовану до практичного використання підприємствами різних галузей і масштабів діяльності. Обґрунтовано варіативність моделі економічної безпеки залежно від галузевої специфіки, розміру підприємства, фінансового стану, рівня цифровізації та стратегічних цілей розвитку. Запропоновано підхід до розрахунку інтегрального індексу економічної безпеки, що дозволяє здійснювати комплексне оцінювання рівня захищеності підприємства. Доведено, що обліково-аналічне забезпечення є інформаційною основою моніторингу ризиків, прийняття превентивних управлінських рішень та реалізації заходів зі збереження активів. Подальші дослідження доцільно спрямувати на поглиблення методів цифровізації обліково-аналітичних процесів та розроблення галузево-орієнтованих моделей економічної безпеки підприємства.

Ключові слова: економічна безпека підприємства, обліково-аналічне забезпечення, система індикаторів, інтегральний індекс, управління ризиками, збереження активів, фінансова стійкість, цифровізація обліку.

Постановка проблеми. Актуальність інструментів забезпечення економічної безпеки підприємств в Україні зумовлена інтенсивністю зовнішніх і внутрішніх загроз, що формують високий рівень економічної турбулентності. Воєнні дії, трансформація ринкової кон'юнктури, порушення логістичних ланцюгів, нестабільність енергетичного сектору, інфляційний тиск та коливання валютного курсу створюють багатовимірне середовище ризику, в якому функціонування суб'єктів господарювання стає непередбачуваним та ускладненим. Традиційні механізми управління втрачають ефективність. Об'єктивною необхідністю стає своєчасне виявлення, оцінювання та нейтралізація загроз.

Економічна турбулентність спричиняє суттєве підвищення операційних, фінансових, інвестиційних, інформаційних і кадрових ризиків, що проявляються у зростанні витрат, зниженні платоспроможності, збільшенні ймовірності технологічних та управлінських помилок, загостренні проблем ліквідності й доступу до капіталу. Посилюється залежність між ефективністю економічної діяльності та якістю інформаційного забезпечення управлінських рішень, рівнем прозорості облікових даних та глибиною аналітичного опрацювання показників фінансово-господарського стану підприємства.

Забезпечення економічної безпеки перетворюється на ключову передумову стабільності бізнес-процесів, збереження активів, мінімізації втрат та формування адаптивних стратегій розвитку. Саме тому вдосконалення обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою є необхідною умовою підвищення стійкості підприємств до численних ризиків, що виникають у періоди макроекономічної та геополітичної нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання економічної безпеки підприємства та її інформаційного забезпечення відображене у працях вітчизняних і зарубіжних науковців. Значний внесок у формування теоретичних засад економічної безпеки підприємств зробили

у своїх дослідженнях В. О. Гаркуша та Н. Ю. Єршова. Науковці систематизували наукові підходи до трактування сутності економічної безпеки, визначили її функціональну структуру та обґрунтували взаємозв'язок із фінансовою стійкістю суб'єкта господарювання [1; 2]. Поняття та структурні елементи системи економічної безпеки підприємства розглянуто також у працях Б. С. Дуба [3], О. Шуміло, Л. Калініченко та К. Шип [4], а також у роботах Є. Рудніченка, О. Яремчука, О. Гайдук і А. Петяка, О. Шуміло, Л. Калініченко, К. Шип, О. М. Герасименка та Н. В. Захосової, де узагальнено сучасні теоретичні підходи до формування економічної безпеки підприємств в умовах нестабільного середовища [5; 6]. Вагомим науковим доробком є дослідження механізмів управління економічною безпекою підприємства. Так, О. В. Ілляшенко розкриває інструментарій управління економічною безпекою, вказує на роль ризик-менеджменту та системи контролю у забезпеченні ефективного функціонування суб'єктів господарювання [7]. Т. Зубко пропонує методичні підходи до діагностики економічної безпеки підприємства, орієнтовані на своєчасне виявлення загроз і запобігання втратам активів [8]. Праці А. М. Штангрета присвячені процесам формування та реалізації обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою [9]. Т. М. Безродна обґрунтовує методологічну основу для інтеграції обліку й аналізу в систему економічної безпеки [10]. У роботах Н. Ю. Єршової окреслено напрями удосконалення обліково-аналітичного забезпечення економічної безпеки підприємства з урахуванням сучасних ризиків і нестабільності зовнішнього середовища [11]. У сучасних дослідженнях простежується фокус на інформаційній та цифровій складових економічної безпеки. Так, у працях зарубіжних авторів Е. Холлнагеля, Д. Вудса та Н. Лівесона економічна безпека відображається крізь призму концепції резильєнтності з адаптацією до невизначеності, зовнішніх впливів і форс-мажорних обставин [12].

Водночас, незважаючи на значний науковий доробок, все ще недостатньо опрацьовані питання комплексної інтеграції обліково-аналітичного забезпечення в систему управління економічною безпекою підприємства, зокрема в частині формування уніфікованої, але водночас адаптивної моделі індикаторів, орієнтованої на збереження активів і мінімізацію втрат в умовах високої економічної турбулентності. Це зумовлює актуальність подальших наукових досліджень у зазначеному напрямі.

Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних положень та розроблення практичних рекомендацій щодо удосконалення обліково-аналітичного забезпечення системи економічної безпеки підприємства в умовах економічної турбулентності. Досягнення визначеної мети зумовило необхідність вирішення таких **основних завдань**: узагальнити теоретичні підходи до визначення економічної безпеки підприємства та її функціональних складових; систематизувати індикатори економічної безпеки підприємства в межах обліково-аналітичної системи; обґрунтувати варіативність моделі економічної безпеки залежно від галузевої специфіки, розміру та фінансового стану підприємства; запропонувати підхід до розрахунку інтегрального індексу економічної безпеки; визначити роль обліково-аналітичного забезпечення у збереженні активів та мінімізації втрат підприємства.

Результати дослідження. У багатьох наукових доробках вчених поняття економічної безпеки підприємства подається як багатовимірна категорія, відображаючи рівень стійкості підприємства до численних внутрішніх і зовнішніх загроз. Відповідно, процес оцінювання економічної безпеки має ґрунтуватися на використанні системи індикаторів з ключовими функціональними складовими діяльності підприємств. Такий комплексний підхід забезпечує комплексність аналізу та формування інформаційної бази прийняття управлінських рішень як основи ризик-менеджменту та стратегічного розвитку [1; 2; 3].

В узагальнену систему індикаторів економічної безпеки включають фінансову, виробничо-технологічну, кадрову, інформаційну, ринкову, інвестиційно-інноваційну, ресурсну та екологічну

складові. Кожна складова відображає відповідні аспекти стійкості підприємства та дозволяє виокремити ті загрози, що впливають на активи, результати діяльності й конкурентні позиції підприємства. Запропонована в таблиці 1 система індикаторів відповідає сучасним підходам до оцінки економічної безпеки. Система передбачає поєднання фінансової аналітики, операційної ефективності, кадрової та інформаційної складових, можливість адаптуватися до змін зовнішнього середовища.

Варто зазначити, що така система індикаторів уніфікована та може використовуватися підприємствами з різних галузей (враховуючи коригування граничних значень показників і вагових коефіцієнтів) [7].

Для практичного використання доцільно формувати скорочену уніфіковану модель індикаторів економічної безпеки, згруповану в шість ключових блоків: фінансову, виробничо-операційну, кадрову, інноваційно-технологічну, маркетингово-конкурентну, а також правову та репутаційну безпеку. Структурованість забезпечує повноту аналізу і водночас прикладну спрямованість, що є дуже важливим для систем управління економічною безпекою підприємства.

Таблиця 1

Структура індикаторів економічної безпеки

Функціональна складова	Індикатори
Фінансова безпека	Коефіцієнт автономії; коефіцієнт покриття; рентабельність активів і капіталу; фінансова стійкість; ліквідність; фінансовий важіль; рівень дебіторської та кредиторської заборгованості.
Виробничо-технологічна безпека	Рівень зношеності основних засобів; коефіцієнти оновлення і вибуття техніки; технологічна надійність процесів; частка інноваційних технологій; продуктивність праці.
Кадрова безпека	Плинність кадрів; кваліфікаційна структура персоналу; інвестиції у розвиток персоналу; професійна відповідність ключових працівників.
Інформаційна безпека	Рівень захисту даних; наявність кіберзагроз; кількість інцидентів інформаційної безпеки; рівень цифрової зрілості.
Ринкова безпека	Частка ринку; індекс конкурентоспроможності; залежність від ключових контрагентів; диверсифікація клієнтської бази.
Інвестиційно-інноваційна безпека	Рівень інвестиційної активності; інноваційний потенціал; віддача інвестицій; ризики інвестиційних проєктів.
Ресурсна та екологічна безпека	Енергоємність продукції; залежність від ресурсів; стабільність матеріально-технічного забезпечення; обсяг викидів; екологічні витрати.

Джерело: розроблено автором.

Для укорінення цих індикаторів у межах обліково-аналітичної системи уможлиблюється здійснення моніторингу рівня економічної безпеки. Своєчасно можна виявляти критичні відхилення, формувати аналітичні дані для прогнозування ризиків. Все перераховане лягає в основу розроблення превентивних управлінських заходів. У численних наукових дослідженнях вітчизняних та зарубіжних вчених підкреслюється, що саме параметри системності й багатокomпонентності індикаторів є запорукою ефективного оцінювання економічної безпеки в умовах високої невизначеності та динамічності середовища функціонування [12].

Уніфікована модель економічної безпеки підприємства має рамковий характер і передбачає можливість адаптації системи індикаторів відповідно до специфіки діяльності, масштабу та поточного фінансового стану суб'єкта господарювання. Індикатори можуть застосовуватися підприємствами різних галузей і рівнів розвитку, дозволяючи змінювати вагомість окремих індикаторів без порушення цілісності системи оцінювання.

Галузева належність підприємства суттєво впливає на структуру ризиків і, відповідно, на пріоритетність окремих складових економічної безпеки. Для промислових підприємств

визначальними є показники виробничої та технологічної безпеки. Серед найважливіших – рівень безвідмовності обладнання, ступінь зношеності основних засобів, операційні ризики та стабільність технологічних процесів. Фінансова складова доповнюється індикаторами інвестиційних ризиків і амортизаційного навантаження. У транспортних і логістичних компаніях особливу увагу приділяють індикаторам безпеки руху, регулярності виконання рейсів, витратам на паливно-мастильні матеріали, доступності транспортних послуг, ефективності маршрутизації та точності дотримання графіків. Для підприємств торгівлі та сфери послуг посилюється роль маркетингової й конкурентної безпеки. Основними при цьому є індекси клієнтської лояльності, частота повторних покупок, показники ринкової позиції, тоді як операційні індикатори зазвичай мають спрощений характер. У будівельному секторі домінуючу роль відіграє правова безпека, що зумовлено високими ризиками контрактних зобов'язань, ліцензування, експертизи проектної документації та дотримання нормативних вимог.

Розмір підприємства визначає глибину деталізації системи індикаторів економічної безпеки. Для малих підприємств характерною є спрощена модель, зосереджена на фінансовій безпеці, ліквідності та ризиках банкрутства. Кадрові та виробничі індикатори мають укрупнений характер. Середні за розмірами підприємства мають звертати увагу на операційну ефективність, формування антикризових резервів та впровадження індикаторів цифровізації управлінських і виробничих процесів. Великі підприємства часто використовують повну багатокomпонентну модель з акцентом на інноваційну, правову та репутаційну безпеку. Такі підприємства характеризуються застосуванням багаторівневих інструментів ризик-менеджменту.

Стан фінансової звітності підприємства визначає поточні пріоритети в системі економічної безпеки. За умови стабільного позитивного фінансового стану зростає роль інноваційних і стратегічних індикаторів (рівень цифровізації, інвестицій, розвитку людського капіталу). Водночас антикризові показники відходять на другий план. Якщо підприємство знаходиться у нестабільному або збитковому фінансовому стані, пріоритетними стають показники ліквідності, кредитної стійкості, грошових потоків, а також індикатори операційної безпеки, спрямовані на зниження витрат і оптимізацію структури активів. Якщо підприємство бореться за своє існування і перебуває у кризовому стані, модель економічної безпеки зводиться до обмеженого набору критично важливих індикаторів. Індикатори відображають життєзабезпечувальні базові функції підприємства, такі як ліквідність, оборотність активів, кадрові ризики, юридичні загрози.

Адаптація моделі економічної безпеки також залежить від внутрішніх характеристик підприємства. Рівень цифровізації часто визначає доцільність використання додаткових індикаторів кібербезпеки, показників надійності інформаційних систем, виконання сервісних угод та індексів цифрової зрілості.

Структура управління впливає на вибір контрольних показників. Наприклад, на централізованих підприємствах вагомими є індикатори фінансового контролю, тоді як для децентралізованих – індикатори операційної автономії та логістичних ризиків.

Стратегічні цілі розвитку підприємства також зумовлюють пріоритетність індикаторів. Якщо підприємство орієнтоване на експансію, підсилюється вага конкурентної безпеки. Спрямованість на стабільність функціонування висуває на перший план фінансову та правову безпеку.

Важливою перевагою уніфікованої моделі економічної безпеки є поєднання кількісних і якісних критеріїв оцінювання, а також здатність інтегруватися в системи ризик-менеджменту та стратегічного планування. Забезпечення прозорості порівняльного аналізу рівня економічної безпеки різних підприємств стає важливим інструментом ризик-менеджменту.

Інтегральний індекс економічної безпеки підприємства (ІЕБ) може бути розрахований за класичною моделлю зважених показників:

$$IEB = \sum_{i=1}^n w_i \times N_i \quad (1)$$

де n – кількість індикаторів або блоків індикаторів;

N_i – нормалізоване значення i -го індикатора (від 0 до 1);

w_i – вага i -го індикатора від 0 до 1, причому:

$$\sum_{i=1}^n w_i = 1$$

Варто зазначити, що нормалізація може здійснюватись різними методами: мін–макс, відхилення від нормативу, відхилення від середньогалузевого значення, Z-стандартизація.

Економічна безпека підприємства безпосередньо пов'язана зі збереженням, відтворенням та ефективним використанням його активів. Економічна безпека генерує різні заходи, що за своєю функціональністю можуть бути превентивними або захисними. Такі заходи допомагають виявляти ризики втрати, знецінення або зниження продуктивності активів підприємства, а також бути спрямовані на зменшення негативних наслідків дії таких ризиків.

Ключовим завданням економічної безпеки є регулярний моніторинг факторів-загроз активам підприємства. Це фізичні втрати активів унаслідок руйнування, крадіжок або псування; фінансові втрати, пов'язані зі знеціненням грошових коштів або неповерненням дебіторської заборгованості; зниження ліквідності активів, що обмежує можливість їх швидкої трансформації у грошові потоки; технологічне старіння основних фондів; зменшення продуктивності та ефективності використання активів. Чим вищий ризик втрати або знецінення активів, тим нижчим вважається фактичний рівень економічної безпеки підприємства.

У системі економічної безпеки доцільно виокремлювати кілька ключових груп ризиків, які безпосередньо впливають на стан активів.

1. Фінансові ризики, пов'язані з неплатоспроможністю контрагентів, тобто втрати дебіторської заборгованості, девальваційними коливаннями, які зумовлюють знецінення грошових активів, інфляційними процесами, що знижують купівельну спроможність оборотних ресурсів.

2. Виробничо-технологічні ризики, що включають аварії, технічні збої та вихід з ладу обладнання, а отже, втрату чи пошкодження основних засобів. Сюди відносять також фізичний і моральний знос техніки (зменшується вартість активів).

3. Операційні ризики, які відображають факти шахрайства, крадіжок, недостовірного обліку. Вказане призводить до прихованих або незареєстрованих втрат активів, а також помилок персоналу, пов'язаних з неефективним управлінням запасами, браком і псуванням матеріальних ресурсів.

4. Ринкові ризики – це передусім зниження попиту на продукцію, що веде до зменшення рентабельності активів. До цієї групи ризиків можна віднести зміни конкурентного середовища, які можуть спричинити зниження вартості активів, орієнтованих на окремі ринки або продукти.

5. Правові ризики, пов'язані з накладенням штрафів, санкцій, програми судовими справами, недійсністю договорів (як загроза втрати майна або прав власності).

6. Ризики форс-мажору теж варто виокремити, адже до них належать руйнування майна, окупація або блокування доступу до активів.

Для збереження активів у межах системи економічної безпеки підприємства застосовується фінансові, управлінські, технологічні і правові інструменти. Фінансові інструменти передбачають страхування майна від пожеж, аварій, техногенних і військових ризиків, страхування відповідальності з метою зменшення ймовірності втрати активів через претензії третіх осіб, а також страхування дебіторської заборгованості. Інструменти управління ризиками включають проведення аудиту активів та регулярної інвентаризації для зниження ймовірності прихованих втрат, контроль рівня ліквідності активів для запобігання їх знеціненню, оцінювання відновної

вартості основних засобів і прогнозування їх деградації. Технологічний захист активів здійснюється за допомогою системи відеоспостереження, контролю доступу, підвищення рівня автоматизації окремих процесів, а також впровадження цифрових систем обліку активів. Юридичний захист активів передбачає чинне оформлення прав власності, проведення перевірки контрагентів, укладання договорів із захисними положеннями (щодо штрафів, пені та страхових депозитів). Важливим інструментом зниження ризиків втрати активів є їх диверсифікація. Розширення клієнтської бази з метою зменшення ризику втрати дебіторської заборгованості є важливим заходом для підприємств багатьох галузей. Здійснюють також диверсифікацію постачальників для зниження залежності від одного джерела ризику, просторове розміщення активів у різних регіонах з метою зменшення форс-мажорних ризиків, тощо.

Загальна логіка функціонування економічної безпеки у контексті збереження активів полягає у послідовному виконанні таких етапів:

- ідентифікація всіх ризиків, що можуть знизити чи знищити активи;
- оцінювання ймовірності та масштабів потенційних втрат для кожної групи активів;
- планування стратегії нейтралізації ризиків;
- впровадження контрольних механізмів, спрямованих на запобігання втратам;
- підвищення продуктивності та ліквідності активів через їх ефективне використання;
- формування фінансової стійкості підприємства від впливу зовнішніх чинників.

На рис. 1 подано узагальнену модель впливу економічної безпеки на процес збереження активів підприємства.

Рис. 1. Вплив економічної безпеки на процес збереження активів підприємства
Джерело: розроблено автором.

На рис. 1 відображена схема функціонування обліково-аналітичної системи в забезпеченні збереження активів підприємства в межах економічної безпеки. Обліково-аналітична система є інформаційною основою відстеження та оцінювання ризиків, планування заходів з їх нейтралізації, здійснення контролю й моніторингу, а також підвищення ефективності використання наявних активів. Реалізація зазначених етапів формує фінансову стійкість підприємства та забезпечує мінімізацію втрат активів в умовах дії внутрішніх і зовнішніх загроз.

Висновки і перспективи подальших розвідок. У результаті проведених досліджень з питань обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою підприємств зроблено такі висновки. В умовах зростання економічної турбулентності та посилення внутрішніх і зовнішніх загроз економічна безпека підприємства набуває системного характеру та потребує інформаційно забезпеченого управління. Традиційні підходи до оцінювання безпеки є недостатніми без інтеграції обліково-аналітичних інструментів, що здатні забезпечити своєчасне виявлення ризиків і мінімізувати втрати. Узагальнена система індикаторів економічної безпеки підприємства має охоплювати фінансову, виробничо-технологічну, кадрову, інформаційну, ринкову, інвестиційно-інноваційну та ресурсно-екологічну складові. Скорочена уніфікована модель індикаторів має бути адаптована до практичного використання в системах управління економічною безпекою підприємств різних галузей і масштабів діяльності. Варіативність моделі економічної безпеки залежить від галузевої специфіки, розміру підприємства, фінансового стану, рівня цифровізації та стратегічних цілей розвитку, що забезпечує її гнучкість і прикладну спрямованість. Розрахунок інтегрального індексу економічної безпеки доцільно здійснювати на основі методу зважених нормалізованих індикаторів. Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленням методів цифровізації обліково-аналітичних процесів та розробленням галузево-орієнтованих моделей економічної безпеки підприємств.

Література

1. Гаркуша В. О., Єршова Н. Ю. Систематизація наукових поглядів щодо сутності поняття «економічна безпека підприємства». *Економіка та суспільство*. 2021. № 28. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-34>.
2. Гаркуша В. О., Єршова Н. Ю. Теоретично-методичні засади формування економічної безпеки підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 27, ч. 1. С. 106–112. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2018_27%281%29_23.
3. Дуб Б. С. Система економічної безпеки підприємства: поняття та структура. *Управління проектами та розвиток виробництва*. 2016. № 4 (60). С. 5–18. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uprv_2016_4_3.
4. Шуміло О., Калініченко Л., Шип К. Аналіз визначень поняття «економічна безпека підприємства». *Економіка і управління*. 2019. № 46. С. 126–134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpdetuf_eiu_2019_46_13.
5. Рудніченко Є., Яремчук О., Гайдук О., Петяк А. Економічна безпека підприємства: теоретичні основи та сучасний погляд. *Development Service Industry Management*. 2024. № 4. С. 316–320. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8\(47\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8(47)).
6. Герасименко О. М., Захосова Н. В. Оцінювання зрілості ризик-менеджменту в контексті економічної безпеки підприємства: аналітичний огляд. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки*. 2019. № 3 (7). DOI: <https://doi.org/10.30857/2413-0117.2019.3.7>.
7. Ілляшенко О. В. Механізми управління у системі економічної безпеки підприємства. *Управління проектами та розвиток виробництва*. 2013. № 4. С. 43–52. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uprv_2013_4_6.

-
8. Зубко Т. Діагностика економічної безпеки підприємства. *Scientia fructuosa*. 2019. № 128. С. 85–92. DOI: [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2019\(128\)08](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2019(128)08).
 9. Штангрет А. М. Процес здійснення обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою підприємства // *Наукові записки*. 2015. № 1(50). С. 15–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzec_2015_2_4
 10. Безродна Т. М. Обліково-аналітичне забезпечення управління підприємством: визначення сутності поняття. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені В. Даля*. 2008. № 10 (128), ч. 2. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal-/Soc_Gum/VSunU/2008_10_2/bezrodna.pdf
 11. Єршова Н. Ю. Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення економічної безпеки підприємства. *Інновації в обліково-аналітичному забезпеченні та управлінні фінансово-економічною безпекою держави, регіону, суб'єктів господарювання – міждисциплінарний підхід*: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Харків, 15 листоп. 2018 р.). Харків, 2018. С. 116–119. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPIPress/38847>.
 12. Hollnagel E., Woods D. D., Leveson N. *Resilience Engineering: Concepts and Precepts*. Farnham : Ashgate Publishing, 2006. 397 p. URL: https://books.google.com/books/about/Resilience_Engineering.html?id=XJI9004ttYMC

References

1. Harkusha, V. O., & Iershova, N. Yu. (2021). Systematization of scientific views on the essence of the concept of enterprise economic security. *Economy and society*, (28). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-34>. [in Ukrainian].
2. Harkusha, V. O., & Iershova, N. Yu. (2018). Theoretical and methodological foundations of enterprise economic security formation. *Black Sea Economic Studies*, 27 (1), 106–112. http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2018_27%281%29_23. [in Ukrainian].
3. Dub, B. S. (2016). The system of enterprise economic security: Concept and structure. *Project management and production development*, 4 (60), 5–18. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uprv_2016_4_3. [in Ukrainian].
4. Rudnichenko, Ye., Yaremchuk, O., Haiduk, O., & Petyak, A. (2024). Economic security of the enterprise: theoretical foundations and contemporary view. *Development Service Industry Management*, (4), 316–320. [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8\(47\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8(47)). [in Ukrainian].
5. Shumilo, O., Kalinichenko, L., & Shyp, K. (2019). Analysis of definitions of the concept “enterprise economic security”. *Economics and administration*, (46). [in Ukrainian].
6. Gerasymenko, O. M., & Zachosova, N. V. (2019). Risk management maturity assessment in the context of enterprise economic security: An analytical survey. *Bulletin of the Kyiv National University of Technologies and Design. Series: Economic Sciences*, 3(7). <https://doi.org/10.30857/2413-0117.2019.3.7>. [in Ukrainian].
7. Illiashenko, O. V. (2013). Management mechanisms in the system of enterprise economic security. *Project management and production development*, (4), 43–52. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uprv_2013_4_6. [in Ukrainian].
8. Zubko, T. (2019). Diagnostics of enterprise economic security. *Scientia Fructuosa*, 128, 85–92. [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2019\(128\)08](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2019(128)08). [in Ukrainian].
9. Shtanhret, A. M. (2015). The process of implementing accounting and analytical support for enterprise economic security management. *Naukovi zapysky*, 1(50), 15–22. [in Ukrainian] Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzec_2015_2_4

10. Bezrodna, T. M. (2008). Accounting and analytical support for enterprise management: Defining the essence of the concept. *Visnyk of the V. Dalia National University of Skopje*, 10(128), Part 2. http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VISUNU/2008_10_2/bezrodna.pdf. [in Ukrainian].
11. Iershova, N. Yu. (2018). Improving accounting and analytical support of enterprise economic security. *Innovations in accounting and analytical support and management of financial and economic security of the state, region and business entities – an interdisciplinary approach: Proceedings of the VII International Scientific and Practical Internet Conference* (pp. 116–119). Kharkiv. <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPIPress/38847>. [in Ukrainian].
12. Hollnagel, E., Woods, D. D., & Leveson, N. (2006). *Resilience engineering: Concepts and precepts*. Farnham, UK: Ashgate Publishing. [in English]. Retrieved from: https://books.google.com/books/about/Resilience_Engineering.html?id=XJI9004ttYMC